

[Energiministeren]

men beregningerne angiver, at det, først og fremmest som følge af de seneste års meget store prisstigninger på energien, kan være rentabelt at transportere fjernvarmevand over lange afstande.

Jeg synes, det er væsentligt at slå fast, at kollektive varmesystemers lønsomhed forbedres i takt med prisstigninger på brændsel. Det gælder både kraftvarmesystemer og naturgassystemer.

I beregningerne indgår det som et regneksempel at forsyne dele af København med kraftvarme fra Asnæsværket ved Kalundborg. Udgifterne til transmissionsledninger mellem Asnæsværket og København beløber sig til 1-2 mia kr., afhængig af, hvilken teknik der anvendes ved nedlægning af transmissionsledningen. Anlægsoverslaget er derimod ikke gennemarbejdet med hensyn til tillægspriser for krydsninger ved jernbaner, vandløb og veje.

De beregninger, der nu foreligger om langtransport af fjernvarmevand, vil, som så mange andre beregninger, indgå i det fortsatte arbejde med varmeplanlægningen, og den nævnte rapport er under vurdering i energistyrelsen.

Kraftvarme fra såvel eksisterende som fremtidige værker indgår fortsat som et centralt led i varmeplanlægningen, og den foreliggende rapport får derfor ingen umiddelbar indflydelse på den igangværende varmeplanlægning. Det er fortsat tanken, at 35-40 pct. af landets opvarmningsbehov skal dækkes med kraftvarme.

Spm. nr. 1178

Til *industriministeren* (1/7 81) af:

Henning Dyremose (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre gældende praksis, således at virksomheder og organisationer, der ved monopolankenævnet får medhold i sager rejst mod dem af monopoltilsynet, slipper for at betale de med sagen forbundne omkostninger?«

Begrundelse

I forbindelse med at monopolankenævnet har stadfæstet Entreprenørforeningens ret til at udsende materiale vedrørende licitationer til samtlige bydende, er det blevet klart, at monopoltilsynet i en række tilfælde starter

en sag med det formål at få monopolankenævnet til at fastlægge grænserne for den gældende monopollovgivnings virkeområde. Monopoltilsynet griber derfor ind i virksomheders og organisationers sædvanlige arbejdsdag med det formål at få klarlagt lovgivningens konsekvenser. Dette er til stor gene for virksomhederne, da en sådan sags behandling ofte kan være besværlig, langvarig og omkostningskrævende.

Det forekommer åbenlyst urimeligt, ja, nærmest skamløst, at virksomhederne bliver pålagt at dække sagsomkostningerne, selv om de får monopolankenævnets accept af deres handle måde. Det ønskes derfor oplyst, om praksis vil blive ændret, hvilket skulle være muligt i henhold til en betænkning fra justitsministeriet fra 1975.

I modsat fald forringes erhvervslivets forhold også af den grund, at de store omkostninger kan afholde en række virksomheder fra at lade monopoltilsynets afgørelser efterprøve ved monopolankenævnet.

Besvarelse (10/7 81):

Industriministeren (Erling Jensen):

Monopolloven indeholder ikke mulighed for godtgørelse af sagsomkostninger ved monopolankenævnet. Monopolankenævnet medvirker om fornødent til at oplyse de for nævnet forelagte sager. I øvrigt påhviler der monopoltilsynet en forpligtelse til at drage omsorg for, at alt relevant materiale vedrørende de enkelte sager fremdrages. Dette materiale indgår i sagerne, når de prøves af ankenævnet, hvorfor en del af sagerne da også føres uden advokatbistand. Der skal i øvrigt ikke betales retsafgifter ved indbringelse af sagerne for ankenævnet.

Omkostningsspørgsmålet er typisk ikke af afgørende betydning ved virksomhedernes stillingtagen til, om en sag skal indbringes for ankenævnet. På baggrund heraf finder jeg ikke tilstrækkelig anledning til at indføre regler om godtgørelse af sagsomkostninger specielt for monopolankenævnet.

Jeg skal i denne forbindelse endvidere pege på de udgiftsmæssige konsekvenser, som en udbredt indførelse af regler om sagsomkostningsdækning vil have for det offentlige.

Spm. nr. 1179